

Aupaklikult ♩ = 72–84

1. Jää mi - nu - ga! On jõud - mas õh - tu - aeg; pi - me - dus
 2. Kii - res - ti möö - dub mei - e e - lu - päev. Rõõm kah - va -
 3. Ma va - jan i - ga tund Su lä - he - dust. Mis pea - le

saa - bub, Is - sand, sii - a jää! Kui tei - sed kao - vad, lo - hu -
 tub ja mai - ne hiil - gus lä'eb. Muu - tus ja hä - ving mind - ki
 ar - mu tõr - juks kiu - sa - tust? Kes pea - le Si - nu võiks mind

tust ei saa, kur - ba - de tröös - ti - ja, jää mi - nu - ga!
 ümb - rit - seb, Is - sand, ei muu - tu Sa, jää mi - nu - ga!
 toe - ta - da? Rõõ - mus ja kur - bu - ses jää mi - nu - ga!

Sõnad Henry F. Lyte, 1793–1847
 Viis: William H. Monk, 1823–1889

Luuka 24:29
 Johannese 15:4–12